

„Danstereu“

et halougentlig Nyheds- og Oplysningsblad for et danske Folk i Amerika, udgivet af DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

„Danstereu“ udkommer hver Tirsdag og Fredag.

Pris pr. Aargang i De Forenede Stater \$1.50; til Udlandet \$2.00.

Bladet betales i Forskud. Bestilling, Betaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Redaktør: A. M. Andersen
Alle Indmeldelser adresseres: Danstereu, Blair, Nebr.

Entered at the Post Office at Blair, Neb., as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

„Danstereu“

bliver sendt til Subskribenter, indtil udtrykskelig Ophjælse modtages af Udgiiverne og al Gæld er betalt, i Overensstemmelse med De Forenede Staters Postlove.

Naar Læserne henvender sig til Folk, der avetterer i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at faa Oplysninger om det avetterende, behøves de altid omtale, at de faa Avertissementet i dette Blad. Det vil være gensidig Nytte.

Den almindelige Tilstand i Japan.

(Af Past. F. Raeder, oversat af Past. C. C. Kloth.)

Japan gaar for Tiden betydelige Afgørelser i Møde. Efter at have erhvervet sig en Plads i de civiliserede Nationers Rækker, ved de beslige Magters Side, er det nu traadt ind i en Kamp, i hvilken det haaber at vinde, men i hvilken det ogsaa kan tabe meget, om ikke alt. Enten vil Japan gennem nærværende Krig vinde Hegemonien i Ostasien, en anførende Stilling i den mongolske Verden, eller det vil blive knust ved Ruslands Overmagt og falde tilbage i politisk Betvingsløshed for en længere Tid. Men hvordan end Tæringerne monne falde, betvingsløs for Missionen i Japan vil nærværende Krig næppe blive. Guds Rige er vel ej af denne Verden, men dog i denne Verden, og i mange Henseender under dens Indflydelse med Hensyn til dets jordiske Borden og Vækst. Netop Japans Missionshistorie lærer os at agte paa Forholdet mellem Verden og Guds Rige, mellem politisk Udvikling og

haabninger blomstre frem, at Japan i Løbet af 25 Aar vilde være et kristent Land, samt de fantastiske Planer om at indstrænge de fremmede Missionskræfter og overlade Landets fremtidige Missionsgerning til den indlandske kristne Kirke. Med Rette er disse Planer hos virkelige Kendere stødt paa energisk Indsigelse. Nu bliver der af Missionærerne gjort opmærksom paa, hvor lidt Udbredelsen af kristelig Erkendelse, eller ogsaa kun Kundskab til Kristendommen, har holdt Strid med den politiske Udvikling. Medens Nationen i sin Helhed mere eller mindre er bleven paa-virket af det nye politiske Liv, saa er endnu Halvdelen, maatte tre Fjerdedele af Folket praktisk ubørt af Kristendommen. Paa 1000 Japanere kommer der kun en evangelisk Kristen. 30 Millioner Japanere har endnu ikke hørt Evangeliet. Blandt de øvrige har de fleste, selv om de har hørt det, dog ikke engang forstaaet det. Saaledes bliver ved Landets faktiske Nabning Missionen henvist til den endnu uløste, ja ikke engang paabegyndte Kampopgave, at evangelisere Landets Indre. Naturligvis maa man ikke uden videre tilregne Missionen det som en Forsømmelse, at dette ikke allerede før er sket. Var under de tidligere indsnævrende Lovbestemmelser Missionærernes Besøgtelse udenfor Forbudsgrænserne kun undtagelsesvis mulig, saa var det ogsaa i Stationernes videre Omkreds lagt Rejseprædikanter Hindringer i Vejen derved, at Forsamlingslokaler i de mindre Stæder og Landsbyer i Reglen ikke var til at faa, og Gadeprædikanter var forbudte. Men nu vil Missionen ikke mere turde unddrage sig denne nye Opgave. At have vist denne nye Opgave og banet Veje til dens Løsning kan vel i Henseende til Missionen anses som de nye Overenskomsternes Hovedresultat. Lillige er der ved de nye Overenskomster givet Skrift- og Bibeludbredelsen et godt Stød fremad. Saaledes har een Missionær i 3 Maanedes rummet udbredt i Huse og Jernbanevogne 22,066 Dele af Bibelen, 795 Testamenter og 138 Bibler. Andre Missionærer i alle Landets Dele har ogsaa i samme Henseende gjort opmuntrende Erfaringer. Paa den anden Side er ogsaa ved Eksterritorialitetens Ophævelse for Udlandinger en Hovedgrund for Japanernes Had til de fremmede stættet ud af Verden, saa at Missionærerne nu tør haabe paa

Endelig maa i denne Sammenhæng nævnes den engelsk-japaniske Alliance fra 30. Januar 1902. Det var for den japaniske Selvfølelse overmaade smigrende at blive anerkendt af det mægtige England som Forbundsfaelle og dermed som ligestillet, og saaledes maatte ogsaa dette Forbund bidrage til at fjerne mangehaande Mistillid mod Udlandinger og til at knytte nye Venstabsbaand. Dette Venstabs er blevet fejret i alle Tonearter i den japaniske Presse og ved Festsigheder, afholdte til Ære for de fremmede. Den 14. Juli 1903 blev der i Kurihama paa det Sted, hvor den amerikanske Kommodore Perry første Gang landede i Japan, afsløret et Mindesmærke for denne Mand, og ved denne Lejlighed blev Bestens Fortjeneste overfor det unge Japan med Tak anerkendt. Det konstateres ogsaa, at det engelsk-japaniske Venstabs skal have ført stor Interesse for Kristendommen med sig. Et Sted i Nærheden af Tokushima erklærede Folket udtrykkeligt, at det, efter at Japan havde sluttet Paagt med fremmede, nu ogsaa gerne vilde lære at kende deres Religion og bade om et Besøg af Missionæren.

I de sidst forløbne Aar har Japan gjort betydelige politiske Fremskridt. Men ogsaa paa Dannelsens og Kulturens, det fæstlige og sociale Livs Omraade har det Fremskridt at opvise. Regeringen gør sig al mulig Umage for at have Skolevæsenet og er naaet til ret gode og betydelige Resultater. Over 93 pCt. af Drengene, der staar i den skolepligtige Alder, og over 81 pCt. af Pigerne besøge nu Skolerne. Som det fremgaar af disse Tal, bliver nu ogsaa den fornødne Opmærksomhed tilvænt det kvindelige Kønns Uddannelse, der saa længe har været forsømt. I Tokio er der endogsaa et „Pige-Universitet“, der besøges af 800 Elever. Skolens Direktør, Karnse, er Kristen, dog bærer Skolen intet kristeligt Præg. Navnet „Universitet“ er vilbøden, thi i Virkeligheden er det kun en højere Pige-skole. De højere Missionspige-skoler, som f. Eks. det presbyterianske Joshi-Gakuin, stiller ulige større Fordringer. Dog er det værd at mærke, at dette „Universitet“ fuldt ud er et japanisk Foretagende. — Pressen vinder altid større Udbredelse og Indflydelse i Landet. — Der viser sig en

Religion. I Japan har Missionen en særdeles vanskelig Opgave at løse. At den dertil er i Stand, er jo for hver, der i Missionen ser et guddommeligt Værk, hævet over al Tvivl.

2.

Den religiøse Tilstand i Japan er kortelig følgende: I Befolkningens laveste Klasser hersker som oftest endnu den kræseste Overtro. I Samfundets højre Klasse møder man en fuldtommen religiøs Ligegyldighed, saa enhver Religion mangler og Trangen til en saadan ogsaa. Denne religiøse Ligegyldighed og Selvtillfredshed, forbundet med høj Kultur, er en meget større Hindring for Missionen end den kræseste Heidenstabs med dets indgroede Overtro. Japan siger med bitter Opposition: Vi ere ligestillede med Europas Nationer; vi har et fortræffeligt Opdragelsessystem; vi har Telegrafer, Jernbaner og store Fabrikker. Vi har Dampstibe og en velordnet Hær. Vi har en god Flaade; vi har en konstitutionel Regering. Hvad behøve vi mere? Saaledes tænker mange.

Regeringen er bestemt paa i religiøse Spørgsmaal at hævede den punktligste Neutralitet. Et Brev herfor giver et 1899 af Regeringen til Parlamentet overgivet Lovforslag, ifølge hvilket alle Religioner skal indtage samme Stilling til Staten og i lige Maade være underkastet Statens Kontrol. Ifølge denne Lov nyder Kristendommen Statens Anerkendelse og Bestyttelse, Statetfrie-hed for dens kirkelige Ejendom og dens gejstlige, men er derved ogsaa kommen i større Afhængighed af Staten, der undertiden kan blive skæbnsvanger. Imidlertid begyndte Buddhisterne en stærk Agitation mod dette Lovforslag, der bevirkede, at det blev forkastet. Alligevel er siden da alle Religioner (med Undtagelse af Schintoismen, der ikke gør Krav paa at være en Religion), paa administrativ Vej i lige Maade under Statens Kontrol og herved bleven hinanden ligestillet. — Ogsaa deri viser sig Regeringens Neutralitet overfor Religionerne, at der gives alle Religioners Missionærer, der vil gaa til Jarmosaa, samme Begunstigelser paa Dampstibene. — Men særdeles tydelig viser

derstøttelse i den japaniske Presse, medførte en Vending til det bedre. Lovene, omend ikke de ophævedes, blev haandhævede saaledes, at Missionsstolerne uden at miste deres kristelige Karakter, kunde arbejde videre i det gamle Spor. Entelte Rettigheder blev dem atter tilstaaede, og Ministerens Instruktion blev forklaret, saaledes, at Religionsundervisning, bestridt ved private Midler, var tilladt, naar den meddeltes udenfor Skoletimerne og i særskilte Værelser. Men alligevel er Tilstanden trods Regeringens Imødekommethed noget usikker. Det kan hvert Øjeblik blive anderledes. Regeringens nærværende Stilling til Missionsstolespørgsmaalet kunde vel bedst præciseres saaledes: den angriber ikke Friheden til Religionsundervisning, saafremt den (1) har Magt til, naar som helst det synes den nødvendig, at kunne gøre Indgreb, og (2) saafremt den ikke behøver at berygte Behøvelsen for at give Kristendommen nogen Begunstigelse. Betegnende for den nærværende Tilstands Usikkerhed er Ytringen, som en Embedsmand i Opdragelsesministeriet gjorde overfor kristelige Stolererepræsentanter, der beraabte sig paa den japaniske Forsatning og den deri lovede Trosfrihed. Embedsmanden mente, at der med Trosfriheden ingenlunde var lovet Frihed til religiøs Propaganda. Enhver havde kun Frihed til at træde, hvad han vilde, men ikke Frihed til at vinde andre for sin Tro. Den hidtil givne Propaganda-Frihed var som en særlig Begunstigelse, hvilken man ikke for bestandig turde haabe paa. Denne Opfattelse af Trosfrihed er ret besynderlig. Den er om trent ensbetydende med den berømte russiske „Trosfrihed“, kun at denne ogsaa stempler Trosliste som Statsforbrydelse, dersom det er til Statsreligionens Ugunst! Vi ser, at Grunden, paa hvilken Missionsstolegeringen i Japan hviler, er ikke meget sikker.

I Regeringstolerne hersker en frifindet og kristendomsfjendtlig Aand. Læserne bliver allerede paa Seminarierne fyldte med denne Aand og opdrager siden deres Elever i samme Aand, enten ifølge Overbedvigning eller

Af 4561 Spørgsmaalstifter, der var udsendte til Studenter ved højere Skoler, blev 942 besvarede; 231 Studenter bekendte sig at være Buddhister, 24 Konfucianister, 18 Schintoister, 68 Kristne. 555 erklærede, at de ingen Religion havde respekteret og ingen behøvede. Det er intet Under, thi de indflydelsesrigeste Lærde og mest ansete Mænd, som har tilset sig den europæiske Videnskabss negative Resultater, lærer i denne Aand. Den betydelige, for kort Tid siden afdøde Moralist Futuzava betegnede Religionen som „en nødvendig Overtro i de gode Virkninger Interesse, som derved irdes paa de uvildende. En Statsmand, Motate, plejdede for en „Selvtillids Religion“. Den berømte Marquis Ito sætter i Ste-det for Religionen Kultur og Videnskab. Lige frem mofomt lyder det, naar Bladet „Japan Times“ med største Alvor erklærer, at Japan først maa søge sig en Religion, der egner sig for et saa intelligent Folk! Prof. Inouye ytrer i en Forelæsning, at der i hele Verden findes en Religion, der egner sig for Japan. Med Tiden kunde der maaske af Hovedreligionernes Elementer dannes en universal Religion, som Japan kunde antage. Det er den Stilling, som Hiertallet af Japans Lærde indtager overfor Religionen. Enten behøver de slet ingen Religion, eller ogsaa mener de, at den Religion, der kan tilfredsstille Japan, eksisterer endnu ikke. Denne Kendsgerning forandres ikke derved, at der i højere Kredse findes forholdsvis mange Kristne. Man gør opmærksom paa, at Præsidenten i Deputeretkammeret er Kristen, at i Hæren og Flaaden mange af de højere Officerer tilhører kristne Menigheder. Denne Kendsgerning er jo ret opmuntrende, men maa ikke forlede os til en fejlsagtig Bedømmelse af Tilstanden i Almindelighed. Denne er ingenlunde Religionen gunstig.

Den gamle hedenske Religion har talrige Tilhængere i alle Klasser af den japaniske Befolkning, dels saadanne, som er det af Overbedvigning, dels saadanne, som er det af Vane. Schintoismen har forladt Religionernes Kampplads. Schintos mest indflydelsesrige Sect, den